

"El color del govern és secundari"

Floren Aoiz, membre de la Mesa Nacional d'HB, creu que el cas GAL implica "la crisi de legitimitat de l'estat al País Basc" més greu dels últims 15 anys.

—Com ha valorat la direcció d'HB les declaracions fetes per Damborenea?

—Hem vist com es reafirmava allò que diem des de fa molts

anys i que ara algú que sap què diu ha tret a la llum: que el GAL no és aliè a l'estat, sinó que es gestà, s'organitzà i es finançà des del mateix aparell de l'estat i que es va fer sota el control dels responsables polítics d'aquell moment i que no són altres que l'estructura del PSOE. Això té un valor enorme no tant per a convèncer-nos nosaltres, sinó per a convèncer tothom qui no volia veure la realitat. Jo crec que ha representat un toc d'alerta per a totes les consciències i perquè ningú no puga continuar tapant-se els ulls.

—Aquestes declaracions, juntament amb els atemptats contra Gregorio Ordóñez i José María Aznar, poden reforçar políticament la dreta més reaccionària?

—Bé, crec que estem davant d'una maniobra important per a forçar la caiguda socialista i no crec que la lluita armada d'ETA tinga res a veure amb això, almenys no crec que aquesta siga la seua finalitat; una altra cosa és que això s'estiga instrumentalitzant en aquest sentit. El que queda clar és que totes aquestes dades ixen de gent que podria haver-les tret en un altre moment i que casualment ixen ara, possiblement per a propiciar un canvi de govern. Fins a quin punt això permetrà l'enfortiment del PP? Això és una cosa que encara haurem de veure, però nosaltres creiem que s'acaba una etapa, no tant del Partit Socialista com del mateix aparell de l'estat. I no és casualitat que el detonant d'aquest canvi d'etapa siga el fracàs de l'estratègia seguida en relació amb el tema basc. Aquesta és la gran assignatura pendent de l'estat, que sempre l'ha volguda deixar de banda amagant-ne els errors com qui guarda el fem sota la catifa, però tard o d'hora tot acaba apareixent. Per tant, estem a l'expectativa de l'inici d'una nova etapa en el desenvolupament de l'estat.

—Per a la fi del conflicte basc, què prefereix KAS, un PSOE feble o un PP fort?

CARME PUÉRTOLAS

Floren Aoiz. "La finalitat d'ETA no és forçar la caiguda del PSOE. Una altra cosa és que això s'instrumentalitze."

—Respondre això no és fàcil. La qüestió fonamental és que hi haja una sintonia entre qui governa i qui detenta el poder real, econòmic i sobretot de l'aparell de l'estat. Això, podria haver-ho fet el PSOE, que va intentar-ho, i pot aconseguir-ho el PP. Encara que sembla simplista, considerem secundari el color del govern. El dia que Aznar arribe a la Moncloa i tinga la clau dels panys de les estructures de l'estat s'adonarà que tindrà menys poder del que s'imaginava i que estarà molt més sotmès a les inèrcies i als vertaders interessos dels qui controlen realment la lluita antiterrorista. La qüestió és que no torne a passar com a Alger, quan algú deia negociar en nom de l'estat i després era incapaç de mantenir la seua paraula.

—Està plantejant una eixida irlandesa al contenciós basc en què Aznar faria de John Major?

—Això no està fora de la realitat. S'han construït un seguit de mites equivocats; és erroni dir que un govern del PSOE és més progressista i més delicat amb aquest tema que no ho seria un del PP. S'ha demostrat que no per què ser així.

—Una escalada de tensió, afavoreix l'estratègia de KAS?

—Tal i com ha passat sempre, una escalada de tensió afavoreix els sectors més reaccionaris de l'estat. Es contraposen dues estratègies distintes: la via abertzale de la negociació, que és tot el contrari de la tensió, i l'estratègia de l'estat, que és la de la repressió. La sortida que nosaltres desitgem és que la tensió siga substituïda per la negociació; per tant, si es camina en la direcció de la tensió, la responsabilitat és de qui pretén augmentar la crispació fins on siga possible.

—Aquest nou caire que ha pres el cas GAL pot afectar d'alguna manera el procés de pacificació del País Basc?

—Assistim a un dels moments més greus de la crisi de legitimitat de l'estat al País Basc dels últims quinze o vint anys. L'esquerra abertzale no ha tingut mai el capital polític quant a argumentació i a força moral que té en aquests moments. El que està passant dóna la raó a la nostra argumentació: que això no és un estat de dret i que per tant no s'han d'acceptar les regles de joc que s'hi imposen. Cada vegada ens costa menys dir-ho i cada vegada veiem més receptivitat en la societat, que veu que efectivament això és així, que les forces policials no es comporten com es comportarien en un estat de dret, que no s'exigeixen responsabilitats polítiques... Això pot representar un trencament en l'estratègia repressiva i pot afavorir un altre tipus de solucions com el diàleg.

—KAS va perdent el monopoli del carrer al País Basc en detriment d'aquells qui aposten per la via del consens?

—No, nosaltres el tema que hem vist amb preocupació és l'envalentiment dels sectors més reaccionaris, que han eixit al carrer en determinats moments. Creiem que hi ha una gran sobrevaloració de les mobilitzacions de Gest per la Pau —que existeixen—, però per cada mobilització seua, en aquest país n'hi ha vuitanta d'obrers o d'altres que no ixen enlloc. No hem vist perillar el monopoli del carrer —que no tenim ni volem—, que en aquest país és dels moviments populars.

Joan Marí